

[Holmberg.]

drejer sig om opfattelsen af, hvad der er rigtigt og forkert. Jeg håber og tror imidlertid, at den større repræsentation, som de direkte interesserede parter får — her tænker jeg på amtsrådene i vejnævnet og den kommunale repræsentation i amtsnævnene, en repræsentation, der ikke fandtes i det oprindelige lovforslag — nok skal tilgodese såvel grundejernes som trafikens interesser på bedste måde.

Man kunne naturligvis komme ind på mange andre ting, men da der er opnået enighed om alle ændringsforslagene og de øvrige bestemmelser, er der ingen anledning til at gå i enkeltheder.

På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Stæhr Johansen: Selv om det naturligvis ville have været en fordel, hvis vi, samtidig med at dette lovforslag føres frem til anden behandling, kunne have afsluttet udvalgsbehandlingen af lovforslaget om tilskud til de offentlige veje, hilser jeg alligevel med stor tilfredshed, at det bliver muligt i denne samling at gennemføre lovforslaget om bestyrelsen af de offentlige veje. Det er en lov, der har været nødvendig i mange år, en lov, man har ventet på, og til hvilken der er gjort en række forarbejder, men det har ikke tidligere været muligt at få den ført igennem. Det sker nu efter enstemmig indstilling fra udvalget, hvilket er tilfredsstillende og har ikke ringe betydning for behandlingen af de problemer, det her drejer sig om.

I forbindelse med de mange store vejudvidelser, der finder sted og må finde sted, er der spørgsmål, der lettere kan løses, når man fordeler ansvaret på rette måde mellem myndighederne. Jeg udtaler min tilfredshed med, at man bibeholder den ordening, at de offentlige veje bestyres for amternes, byernes og sognenes vedkommende under ledelse af de respektive råd. Vejspørgsmål løses bedst af de kommunale råd, og jeg er derfor tilfreds med, at der er skabt enighed om, at myndigheden stadig, i hvert fald i store træk, skal ligge hos disse.

Naturligvis har ingen i udvalget været blind for, at der i forbindelse med anlægget af de store motorveje, som er påtrængende

nødvendige, hvis vi skal udnytte den motorkapacitet, vi har fået siden den anden verdenskrig, er problemer af tilskudsmæssig art, idet disse veje naturligvis ikke er bygget til den lokale trafik, ja, man kan endda sige, at i visse tilfælde vil sådanne store motorveje lægge sig hindrende i vejen for denne. Det kan man til enhver tid drøfte, men jeg er glad for — på baggrund af de tanker om statsveje, der har været fremme — at man nu er nået til at fastholde de kommunale vejmyndigheders medbestemmelsesret på en række områder.

Vort parti går ind for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og jeg kan sige det samme som det ærede medlem hr. Holmberg, at vi hos ministeren har fundet forståelse for vore ønsker om ændringer, og at det har været medvirkende til, at der nu foreligger denne enstemmige indstilling.

På et enkelt område vil jeg gerne fremdrage et lokalt spørgsmål. Jeg har haft den opfattelse, at det var uheldigt, at man trak Københavns kommune uden for bestemmelserne om ekspropriation, men ikke Frederiksberg kommune, selv om de to kommuner på dette område må betragtes som en helhed, og jeg har ment, at det ville have været en fordel, hvis man på Frederiksberg, som nu klarer sig med én ekspropriationskommission, også kunne gøre det i fremtiden, medens kommunen nu får to. Med det specielle kendskab til forholdene, der er nødvendigt for at få ekspropriationer gennemført gnidningsfrit, ville det være til stor fordel også for borgerne, om Frederiksberg kommune var undtaget, men jeg har forstået, at man er bange for at gøre dette. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der ifølge § 27 kan nedsættes flere taksationskommissioner i et amt. Det bliver måske muligt at få en speciel taksationskommission på Frederiksberg, så der kommer en vis ensartethed over afgørelserne, hvad ekspropriation angår. Jeg har derfor ikke i sinde at stille ændringsforslag herom, men mener, at der, således som lovforslaget er formuleret, vil være mulighed for at arbejde sig frem til et tilfredsstillende grundlag.

Det har ikke været muligt at følge de ønsker, der er fremsat af naturfredningsorganisationerne, idet man ikke skønner, at naturfredningen hører ind under lovgiv-